

ושמונה תבות, שהוא שלמות
הכל ועקר השרשים.

בא ראה, גוף העץ - אנ"י, אל"ף
נו"ן יו"ד. ראש של כל ענפי העץ
- וה"ו. והרי התעוררו החברים,
כלל של ענפים ונוף ושרש
בארבעים ושמונה תבות. והרי
גרשם בשלשה עולמות עליונים
ובשלשה עולמות תחתונים.

בגדרו - קדוש קדוש קדוש ה'
צבאות. קדוש למעלה, קדוש
באמצע, קדוש למטה. קדוש
חסד, קדוש גבורה, קדוש
תפארת. וכלם נחקקו בשבעים
ושפים, כמו שנאמר. ברוך הוא,
ברוך שמו לעולם ולעולמי
עולמים אמן.

אמר רבי יצחק, בשעה שהיו
ישראל שרויים על הים, ראו כמה
אוכלוסים, כמה חילות, וכמה
מחנות מלמעלה ומלמטה, וכלם
בכנוס על ישראל. התחילו
בתפלה מתוך צרתם.

באותה השעה ראו ישראל צרות
מכל הצדדים: הים בגליו
שעולים לפניהם. מאחוריהם כל
אותם אוכלוסים, כל אותם
מחנות מצרים. מעליהם כמה
קטגורים. התחילו צווחים
לקדוש ברוך הוא.

אז פתוב, ויאמר ה' אל משה מה
תצעק אלי. ושנינו בספרא
דצניעותא, אלי דוקא, הכל תלוי
בעתיק. באותה השעה נגלה
העתיק הקדוש, ונמצא רצון בכל
העולמות העליונים, ואז האור
של הכל האיר.

אמר רבי יצחק, אז, כשהכל
מאיר כאחד, ועשה הים מנהגים
עליונים, ונמסרו בידו עליונים
ותחתונים. ולכן קשה לפני
הקדוש ברוך הוא הכל כמו
קריעת ים סוף. והכל כף פרשוה.

ואתפליל בארבעין ותמניא תיבותא, דאיהו
שלימו דכלא, ועקרא דשרשין.

תא חזי, גופא דאילנא, אנ"י אל"ף נו"ן
יו"ד. רישא דכל ענפי אילנא, וה"ו. (וה"ו)
והא אתעררו חבריא, פללא דענפין ונופא
ושרשא, בארבעין ותמניא תיבין. והא
אתרשים בתלת עלמין עלאין, ובתלת עלמין
תתאין.

לקב"יה, קדוש קדוש קדוש ה' צבאות.
קדוש לעילא. קדוש באמצעיתא.
קדוש לתתא. קדוש חסד. קדוש גבורה.
קדוש תפארת. וכלהו בשבעין ותריין
אתגליפו, כמה דאתמר. בריך הוא, בריך
שמיה לעלם ולעלמי עלמין אמן.

אמר רבי יצחק, בשעתא דשרו ישראל על
ימא, חמו לכמה (דף נ"ב ע"ב) אכלוסין,
לכמה חיילין, לכמה משיריין, מעילא ותתא,
וכלהו בכנופיא עלייהו דישראל, שריאו
בצלו מגו עאקו דלהון.

ביה שעתא, חמו ישראל עאקו מפל סטרין,
ימא בגלוהי דזקפן קמיהו. בתרייהו, כל
אינון אכלוסין, כל אינון משיריין דמצרים,
לעילא עלייהו כמה קטיגורין. שריאו צווחין
לקודשא בריך הוא.

בדין פתיב, ויאמר יי' אל משה מה תצעק
אלי. ותאנא בספרא דצניעותא, אלי,
דייקא, בעתיקא תליא כלא. ביה שעתא
אתגלי עתיקא קדישא, ואשתכח רעוא בכלהו
עלמין עלאין, בדין נהירו דכלא, אתנהיר.

אמר רבי יצחק, בדין, פד אתנהיר פלא
כחדא, ועביד ימא נימוסין עלאין,
ואתמסרו בידוי עלאין ותתאין. ובגיני כף,
קשיא קמי קדשא בריך הוא כלא, בקריעת ים